

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 435/2025-29

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Namirom Alyasrym, PhD., advokát, Štúrova 43, Nitra, proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Uznesením Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.
2. Uznesenie Mestského súdu Bratislava I sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025 **z r u š u j e** a **v e c v r a c i a** Mestskému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.
3. Mestský súd Bratislava I **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľa do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „dohovor“) uznesením mestského súdu sp. zn. 32Tp/12/2025 zo 14. januára 2025. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť mestskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom.
2. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 435/2025-12 zo 6. augusta 2025 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavnú sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v celom rozsahu.

3. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry bolo pod ČVS: PPZ-332/NKA-ZA1-2021 z 13. júla 2022 podľa § 199 ods. 1 a 2 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a zároveň podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku sťažovateľovi (okrem iných) vznesené obvinenie pre trestné činy v ňom špecifikované.

4. Uznesením prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VII/1 Gv 148/21/1000-58 z 20. júla 2022 a uznesením č. k. VII/1 Gv 148/21/1000-72 z 21. júla 2022 bolo rozhodnuté, že podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku sa zaist'uje majetok obvineného sťažovateľa špecifikovaný v uznesení. Sťažovateľ požiadal o zrušenie zaistenia majetku podľa § 425 ods. 2 Trestného poriadku, o ktorej rozhodol prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave uznesením č. k. 20Kv 339/24/1100-41 z 28. augusta 2024 (ďalej len „uznesenie krajskej prokuratúry“) tak, že ju podľa § 425 ods. 2 Trestného poriadku zamietol. O sťažnosti sťažovateľa podanej proti uzneseniu krajskej prokuratúry rozhodol sudca pre prípravné konanie mestského súdu napadnutým uznesením tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) s poukazom na § 191 písm. d) Trestného poriadku zamietol.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je tvrdenie, že došlo k porušeniu ním namietaného práva napadnutým uznesením z dôvodu jeho arbitrárnosti. Sťažovateľ tvrdí, že na svoju rozsiahlu sťažnostnú argumentáciu smerovanú v prospech zrušenia zaistenia majetku nedostal žiadnu odpoveď. Mestský súd sa ňou zaoberal len v jednej vete na konci napadnutého uznesenia, keď konštatoval, že argumentácia prokurátora je jasná, dôvodná a zákonná, pričom nijakým spôsobom nereagoval na vecnú stránku jeho námietok. Konkrétne išlo o námietky týkajúce sa existencie nálezu ústavného súdu č. k. PL. ÚS 1/2021-164 z 27. septembra 2023 a proporcionality zásahu, keďže sú mu blokové aj nehnuteľnosti, ktoré boli nadobudnuté niekoľko rokov pred údajným začatím páchania skutku, ale aj ďalšie – nové tvrdenia týkajúce sa novelizácie Trestného zákona účinné od augusta 2024 vo vzťahu k výške škody a existencie priesťahov v dotknutom konaní.

III.

Vyjadrenie mestského súdu, replika sťažovateľa a ústne pojednávanie

III.1. Vyjadrenie mestského súdu:

6. Mestský súd sa k ústavnej sťažnosti vyjadril v podaní doručenom ústavnému súdu 28. augusta 2025, v ktorom konštatoval správnosť svojho postupu v dotknutom konaní a dostatočnú odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ktoré nemožno považovať za arbitrárne. Poukázal na obsah napadnutého uznesenia, ktorým mal súd reagovať na sťažnostnú argumentáciu sťažovateľa tým spôsobom, že sa na jeho prípad nevzťahuje, keďže k zaisteniu majetku nedošlo z dôvodu, že ide o výnos z trestnej činnosti, ale z dôvodu, že sa obvinený dopustil obzvlášť závažného zločinu drogovej trestnej činnosti, ktorý mal páchať ako člen skupiny osôb niekoľko rokov, ktorú mal vykonávať v objeme zodpovedajúcom kilogramovým množstvám, pričom pri aktuálnych

cenách omamných a psychotropných látok na čiernom trhu mali predstavovať získanie majetkového prospechu veľkého rozsahu a v danom prípade je možné očakávať uloženie trestu prepadnutia majetku. Argumentáciu sťažovateľa, že časť zaisteného majetku získal ešte pred páchaním trestnej činnosti, súd považoval vzhľadom na uvedené skutočnosti za nepodstatnú, keďže nedošlo k zmene skutočností, pre ktoré bol majetok zaistený. V neposlednom rade na dopyt ústavného súdu uviedol, že napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 2. júna 2025 a jeho obhajcovi 28. mája 2025.

III.2. Replika sťažovateľa:

7. Sťažovateľ v replike doručenej ústavnému súdu 9. septembra 2025 zotrval na argumentácii prezentovanej v ústavnej sťažnosti. Zopakoval, že mestský súd sa jeho sťažnostnou argumentáciou vecne žiadnym spôsobom nezaoberal. Namietal, že vyjadrenie mestského súdu adresované ústavnému súdu o tom, že v odôvodnení napadnutého uznesenia sa uvádza aj jeho sťažnostná argumentácia, sa nezakladá na pravde. Súd rekapituloval výlučne argumentáciu prokurátorky v rámci prokurátorského uznesenia, nie však jeho sťažnostné argumenty, ktoré boli oproti argumentom uvedeným v žiadosti o zrušenie zaistenia majetku rozšírené.

III.3. K ústnemu pojednávaniu:

8. Ústavný súd v tejto veci upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov vrátane ich príloh a spisu predloženému ústavnému súdu (sp. zn. 32Tp/12/2025) je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľa v súvislosti s namietaným porušením základného práva na súdnu ochranu je založená na tvrdení o arbitrárnosti napadnutého uznesenia mestského súdu, ktorým bola zamietnutá sťažovateľova sťažnosť podaná proti uzneseniu krajskej prokuratúry, ktorým došlo k zamietnutiu jeho žiadosti o zrušenie zaistenia majetku podľa § 425 ods. 2 Trestného poriadku.

10. Ústavný súd už vo svojej predchádzajúcej judikatúre zhrnul kritériá, podľa ktorých posudzuje ústavnosť rozhodnutí týkajúcich sa zaistenia majetku v trestnom konaní z pohľadu práva na súdnu ochranu zakotveného v čl. 46 ods. 1 ústavy. Rozhodnutie sa považuje za ústavne súladné, ak má zákonný podklad, vydá ho príslušný štátny orgán a nie je prejavom svojvôle. Zároveň platí, že rozhodnutie musí dodržať spravodlivú rovnováhu medzi legitímnym záujmom, ktorý je zaistením majetku sledovaný, a medzi ochranou základných práv jednotlivca (m. m. IV. ÚS 577/2021).

11. Vo vzťahu k súdnym rozhodnutiam, ktoré sa týkali zaistenia majetku podľa § 425 Trestného poriadku, už ústavný súd skonštatoval, že súčasťou práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo podstatné otázky vo veci sťažovateľov. Všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a s právnym názorom účastníka konania,

je však povinný na procesné úkony účastníka reagovať primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom (m. m. IV. ÚS 577/2021).

12. Na základe takto určených hraníc svojho prieskumu pri namietanom porušení čl. 46 ods. 1 ústavy potom ústavný súd považuje za potrebné zasiahnuť vtedy, ak je namietané rozhodnutie o zaistení majetku svojvoľné, teda rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené alebo popiera účel a význam použitých právnych noriem (m. m. I. ÚS 66/2021, IV. ÚS 577/2021).

13. Ústavný súd v zásade nie je oprávnený preskúmať, či v konaní pred všeobecným súdom bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Rozhodnutie ústavného súdu sa týka len prípadných porušení práv a slobôd zaručených v ústavnom poriadku (m. m. II. ÚS 242/2021).

14. Sťažovateľ v podstate atakuje kvalitu namietaného súdneho rozhodnutia prostredníctvom tvrdenia o absencii odpovede mestského súdu na jeho sťažnostnú argumentáciu v prospech zrušenia zaistenia majetku, ktorá ostala bez reálneho vecného prieskumu.

15. Požiadavka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jednou z kľúčových pre dodržanie práva na súdnu ochranu. Absenciu riadneho a dostatočného odôvodnenia súdneho rozhodnutia, resp. jeho arbitrárnosť ústavný súd prepája vo svojej judikatúre často s nepreskúmateľnosťou rozhodnutí. Nepreskúmateľné môže aj byť také rozhodnutie, ktoré neobsahuje žiadne odôvodnenie alebo ktoré pre svoju neúplnosť, nekonzistentnosť či arbitrárnosť neumožňuje tomu-ktorému sťažovateľovi porozumieť dôvodom rozhodnutia.

16. Ústavný súd sa s cieľom preskúmať opodstatnenosť sťažovateľovej námietky oboznámil s napadnutým uznesením mestského súdu, ako aj postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu (vrátane uznesenia krajskej prokuratúry a s obsahom proti nemu podanej sťažnosti). Pritom zistil, že požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, tak ako vyplývajú z ustálenej rozhodovacej praxe, neboli v danom prípade naplnené.

17. Z obsahu napadnutého uznesenia je zrejmé, že mestský súd sa v ňom venoval opisu skutkového stavu (s. 1 a 2 napadnutého uznesenia), citáciou dotknutých zákonných ustanovení (s. 3 a 4 napadnutého uznesenia) a popisom obsahu uznesenia krajskej prokuratúry (s. 5 a 6 napadnutého uznesenia). V závere namietaného rozhodnutia vyhodnotil, že odôvodnenie rozhodnutia krajskej prokuratúry je jasné, dôvodné a zákonné. Následne sudca pre prípravné konanie skonštatoval, že *„k zániku dôvodnosti zaistenia majetku u obvineného [REDAKOVANÉ], ktorým je jednoznačne zabezpečenie riadneho výkonu očakávaného uloženia trestu prepadnutia majetku sa žiadnym spôsobom táto dôvodnosť nezmenila a ostáva v tomto štádiu trestného stíhania obvineného nemenná“*. Nevzhladol tak žiadny dôvod na vyhovie sťažovateľovej sťažnosti.

18. Ústavný súd musí prisvedčiť sťažovateľovej argumentácii, že obsah napadnutého uznesenia v podstate neobsahuje jeho sťažnostné námietky. Jeho fundamentálnou časťou je prepis a prisvedčenie obsahu rozhodnutia krajskej prokuratúry. Predmetnú skutočnosť ústavný súd nehodnotí ako primárne nesprávnu, avšak následne v namietanom rozhodnutí absentuje takmer akákoľvek preskúmateľná reakcia na sťažovateľove relevantné sťažnostné námietky.

19. Mestský súd sa sťažovateľovou sťažnosťou explicitne zaoberal iba v jedinej vete na poslednej strane napadnutého uznesenia. K jeho konkrétnym námietkam (existencia nálezu ústavného súdu č. k. PL. ÚS 1/2021-164 z 27. septembra 2023; proporcionalita zásahu, keďže sú mu blokované

aj nehnuteľnosti, ktoré boli nadobudnuté niekoľko rokov pred údajným začatím páchania skutku; existencia prieskumov v konaní a novela Trestného zákona účinná od augusta 2024) sa samostatne nevyjadril. Inak povedané, absentuje v ňom zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu v nadväznosti na uplatnené sťažnostné argumenty.

20. V nadväznosti na popísané skutočnosti ústavný súd rozhodol, že napadnutým uznesením mestského súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (bod 1 výroku tohto nálezu) v súvislosti s nepreskúmateľnosťou namietaného rozhodnutia. Jeho ústavná neudržateľnosť spočíva v absencii odôvodnenia vo vzťahu k predostretým relevantným námietkam sťažovateľa (bod 17 až 19 tohto nálezu, pozn.). S prihliadnutím na uvedený záver ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 2 a 3 zákona o ústavnom súde zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil mestskému súdu na ďalšie konanie (bod 2 výroku tohto nálezu). V zmysle § 134 ods. 1 druhej vety zákona o ústavnom súde je mestský súd viazaný právnym názorom ústavného súdu, preto jeho úlohou bude po vrátení mu veci na ďalšie konanie rešpektovať názor vyplývajúci z odôvodnenia tohto nálezu a opätovne rozhodnúť vo veci sťažnosti sťažovateľa podanej proti uzneseniu krajskej prokuratúry v súlade s ústavnoprávnymi požiadavkami kladenými na takéto rozhodnutie.

21. Nad rámec dosiaľ uvedených skutočností a bez prezumovania budúceho rozhodnutia mestského súdu ústavný súd považuje za potrebné akcentovať závery vyslovené v náleze č. k. I. ÚS 284/2024-28 z 3. septembra 2024 (najmä body 22 až 24 nálezu), v zmysle ktorých ak bolo rozhodnutie o zaistení majetku založené na podklade § 58 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý neskôr (20. októbra 2023, pozn.) stratil účinnosť (nález ústavného súdu č. k. PL. ÚS 1/2021-164 z 27. septembra 2023), odôvodnenie zaistenia majetku nemožno automaticky subsumovať pod § 58 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na to, že uloženie trestu prepadnutia majetku je ponechané na uvážení súdu a pre vydanie takého uznesenia boli naplnené zákonné predpoklady. Zvolená argumentácia totiž nevyčerpáva celý predmet prieskumu. Po derogačnom náleze ústavného súdu č. k. PL. ÚS 1/2021-164 z 27. septembra 2023 možno hovoriť všeobecne o sprísnení nárokov na odôvodnenie rozhodnutí o zaistení majetku pre účely výkonu trestu prepadnutia majetku, keďže trest prepadnutia majetku môže, ale nemusí byť uložený a podmienka očakávania uloženia trestu prepadnutia majetku si tak vyžaduje v porovnaní s odkazom na predtým obligatórny trest prepadnutia majetku podrobnejšiu vysvetľujúcu argumentáciu.

V.

Trovy konania

22. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur (bod 3 výroku tohto nálezu).

23. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z obsahu súdneho spisu a vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky) a sadzba za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby predstavuje za rok 2025 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Sťažovateľovi vznikol nárok na náhradu trov

konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti), čo predstavuje celkom 949,17 eur. Repliku sťažovateľa doručenu 9. septembra 2025 ústavný súd nevyhodnotil vzhľadom na jej obsah ako podanie rozhodné pre rozhodnutie vo veci samej, a preto odmenu zaň nepriznal.

24. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 Civilného sporového poriadku) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu